

W y r o k

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Dnia 10 lutego 1948 r.

Sąd Okręgowy Wydział VII Karny w Krakowie w składzie :

Przewodniczący S.O. W. Maciowski

Ławnicy : Irena Ślosarczyk

Piotr Garlacz

Protokółant : apl. E. Manasterski

przy udziału Prokuratora S.O. Wł. Radwańskiego

rozpoznawszy w dniu 10. lutego 1948 r, sprawę

Alberta Jagusiaka

syna Tomasza i Agaty Jagusiak , urodz. 21. kwietnia 1902 r,
w Dębowej Górze pow. Lubliniec , żonatego , z zawodu rolnika,
przed 1939 obywatela polskiego , narodowości polskiej ,

oskarżonego o to, że :

I. w lutym 1943 r, w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu , idąc
na rękę władzy Państwa niemieckiego wraz z innymi SS-mannami
brał udział w dokonywaniu zabójstw spośród ludności polskiej
w czasie tłumienia buntu więźniów ,

II. od r. 1939 do r. 1945 należąc do Schutzstaffeln SS / oraz
od roku 1940 będąc członkiem załogi obozów koncentracyjnych
w Neuengamme , w Gusen i w Oświęcimiu brał udział w organizacjach
zbrodniczych powołanych przez władze państwa niemieckiego a ma-
jących na celu zbrodnie wojenne i przeciwko ludzkości.

III będąc obywatelem polskim w r. 1939 w Dębowej Górze pow. Lubli-
niec zgłosił swoją przynależność do narodowości niemieckiej

a więc czyny przewidziane w art. 1 dekretu z dnia 31.8 1944 r, nr. 69 poz. 377 Dz.U.R.P. odnośnie czynu wymienionego pod I zaś odnośnie czynu wymienionego pod II w art. 4 wymienionego dekretu, a odnośnie czynu wymienionego pod III wymienionego w art. 1 dekr. z dnia 28.6 1946 r, poz. 237 nr. 41 Dz.U.R.P.

o r z e k ę :

I. oskarżony ^{bert} Alfred Jagusiak / Jaguschok / winien jest ,
a/ że od roku 1939 do r. 1945 należał do Schutzstaffeln SS a od r. 1940 jako członek SS do załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu , a więc brał udział w organizacjach zbrodniczych powołanych przez władze państwa niemieckiego a mających na celu zbrodnie wojenne i przeciwko ludzkości ,

b/ że będąc obywatelem polskim w roku 1943 w Oświęcimiu zgłosił swoją przynależność do narodowości niemieckiej ,

Odnośnie czynu określonego w ust. a/ oskarżony ten działał pod wpływem groźby i nakazu ze strony władz niemieckich .

Oskarżony dopuścił się przestępstwa a to odnośnie do czynów wymienionych w ust. a/ z art. 4 § 1 i § 2 dekr. z dnia 31.8 1944 r, ustalonego obwieszczeniem Min.Spraw. z dnia 11.12 1946 r, poz. 377 nr. 69 Dz.U.R.P.zaś odnośnie przestępstwa wymienionego pod lit. b/ zbrodni z art. 1 dekr. z dnia 28.6 1946 r, poz. 237 nr. 41 Dz.U.R.P. i oskarżony ten zostaje skazany po myśli art.4 dekr. z dnia 31.8 1944 ustalonego obw. Min.Spraw. z dnia 11.12 1946 r, poz. 377 nr. 69 Dz.U.R.P. przy zastosowaniu art. 5 § 2 tegoż dekretu i art. 36 k.k. i 59 k.k. na areszt przez okres 3 / trzech / lat z wliczeniem okresu przytrzymania i aresztu tymczasowego od dnia 5. maja 1945 do dnia 10.lutego 1948 r, ponadto Sąd orzeka po myśli art. 7 ostatnio wymienionego dekr. utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych względem oskarżonego oraz przepadek całego mienia skazanego na rzecz Skarbu Państwa.

Po myśli art. 1 dekr. z dnia 28.6 1946 r, poz. 237 nr. 41 Dz.U.R.P. zostaje skazany oskarżony na więzienie przez 1 / jeden / rok z wliczeniem okresu przytrzymania i aresztowania tymczasowego od 5. maja 1945 do 5 maja 1946 r,

Po myśli art. 31 k.k. wymierza Sąd oskarżonemu karę łączną więzienia przez okres lat 3 / trzech a nadto orzeka względem niego utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres lat 3 / trzech / oraz konfiskatę całego mienia na rzecz Skarbu Państwa, Sąd skazuje oskarżonego na ponoszenie kosztów postępowania karnego i opłaty sądowej w kwocie 5000 zł na rzecz Skarbu Państwa.

II. Natomiast Sąd uniewinnia oskarżonego Alberta Jagusiaka z reszty oskarżenia a kosztami związanymi z tą częścią oskarżenia obciąża Skarb Państwa.

U z a s a d n i e .

ad I a / Wynikami przewodu sądowego a w szczególności zeznaniami świadka Franciszka Spałka i wyjaśnieniami osk. Alberta Jagusiaka ustalił Sąd następujący stan faktyczny :

Osk. Albert Jagusiak został po wkroczeniu armii niemieckiej we wrześniu lub październiku 1939 na terenie Górnego Śląska we wsi Dębowa Góra pow. Lubliniec wciągnięty przymusowo do organizacji ~~Schutz~~ Selbstschutzu przez władze okupacyjne niemieckie a następnie w roku 1940 pobrany również przymusowo przez te władze jako rzekomy obywatel Rzeszy niemieckiej do wojska niemieckiego względnie do organizacji SS . Oskarżonego przydzielono do pubku. Później z powodu nieodpowiedniej konstrukcji fizycznej oskarżony przydzielony został do pełnienia straży w obozach przymusowej pracy, do Neuengamme następnie w Gusen a w lutym 1942 przydzielono go do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu i tam pełnił służbę wartowniczą do roku 1945 r.

Organizacja SS względnie Schutzstaffeln była to organizacja przestępcza powołana przez władze państwa niemieckiego i mająca

na celu zbrodnie przeciw pokojowi , zbrodnie wojenne i przeciw ludzkości i ma na celu eksterminację innych narodowości podbitych przez państwo niemieckie . Organizacja ta wymieniona jest w przepisach art. 4 § 1 i 2 dekretu z dnia 31.8 1944 r, ustalonego obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 11.12 1946 r, poz. 377 nr. 69 Dz.U.R.P. i na tej podstawie Sąd uznał oskarżonego winnym przestępstwa z art. 4 §§ 1 i 2 wyżej powołanego dekretu.

Jakkolwiek dekret ten nie objał względnie nie wymienił by pełnienie obowiązków strażnika w obozach koncentracyjnych było przestępstwem , to jednak skoro obozy koncentracyjne służyły jako środek do systematycznego popełniania zbrodni przeciw ludzkości co było również zadaniem jak wyżej wykazano i organizacji SS w tej dziedzinie , dlatego zgodnie z zapatrywaniami wyrażonymi w wyroku Trybunału Międzynarodowego w Norymberdze Sąd przyjął że organizacja obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu a więc załoga obozu z wyłączeniem więźniów była organizacją przestępczą zbrodniczą , a brak wymiarkowania tej organizacji w powołanym dekrecie , należy tłumaczyć tym , że dekret ten nie wylicza wszystkich zbrodniczych organizacji a tylko ogólnie wymienia co należy uważać za organizację przestępczą . a tylko niektóre organizacje wymienia szczegółowo.

Na tej podstawie Sąd uznał oskarżonego winnym zbrodni odnośnie tejże organizacji , który to czyn wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 4 §§ 1 i 2 powołanego dekretu.

Sądowi notorycznie znane są cele zbrodnicze wyżej przytoczone załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu.

Sąd uznał oskarżonego winnym udziału w organizacji przestępczej SS oraz w grupie przestępczej złożonej z władz administracji i załogi obozu oświęcimskiego przyjmując zgodnie z art. 36 k.k. że udział w tych obu zespołach przestępczych stanowi jego przestępstwo z art. 4 § 2 powołanego dekretu i dlatego skazał oskarżonego

70
73

po myśli art. 4 tegoż dekretu przy zastosowaniu art. 36 k.k. Sąd przyjął również na podstawie ustaleń poczynionych na podstawie zeznań św. Franciszka Spałka i wyjaśnień oskarżonego, że oskarżony przydzielony został wbrew swej woli i wiedzy podstępnie do oddziałów SS. Wiadomo Sądowi notorycznie, że władze niemieckie po wkroczeniu na obszary Śląska w roku 1939 przyjęły, że mieszkańcy ziem Śląskich, które należały przed rokiem 1920 do Rzeszy niemieckiej są dalej mimo przyłączenia tych ziem do Polski po roku 1920 obywatelami niemieckimi i jako takich wcielali do armii niemieckiej a nawet do organizacji SS. Stosowały te władze przymus i terror w razie sprzeciwu najmniejszego, aresztowali opornych, bili, znęcali się nad nimi i konfiskowali mienie opornych. Oskarżony jako górnoślazak spod Lublińca gospodarz właściciel kilku mprgowego gospodarstwa zdawał sobie sprawę co go czeka w razie oporu po jego stronie i jakkolwiek nie wykazał by mu groźono to jednak uczynił po myśli rozkazu niemieckich władz i dlatego Sąd zastosował przy wymiarze kary przepisy art. 5 §§ 1 i 2 powołanego dekretu i art. 59 k.k., łagodząc karę poniżej ustawowego wymiaru mając wzgląd na osobę oskarżonego i jego dzieci nieletnie.

Ad I b/ Na podstawie przyznania oskarżonego ustalił Sąd, że oskarżony Jagusiak zgłosił swoją przynależność do narodowości niemieckiej dopiero w roku 1943 i uznał go winnym przestępstwa z art. 1 dekretu z 28/6 1946 r, poz. 237 Nr. 41 Dz.H.R.P. i skazał go po myśli art. 1 tegoż na więzienie przez 1 rok.

Karę łączną za oba przestępstwa orzekł Sąd po myśli art. 31 k.k.

Sąd przyjął również przy wymiarze kary okoliczności łagodzące udzielanie pomocy więźniom w obozie koncentracyjnym Oświęcimiu przez dostarczanie im przez oskarżonego mleka i zezwalanie tymże więźniom słuchania radia a brak okoliczności obciążających.

Orzeczenie o kasatach karach dodatkowych oparł Sąd na przepisie art. 7 dekr. z dn. 31.8 1944 ustalonego obwieszczeniem Ministra Spraw.

z dnia 11.12 1946 r. poz. 377 nr. 69 Dz.U.R.P..

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto na przepisie art. 578 kpk. zaś o opłacie sądowej na przepisach dekr. z 23.I 1947 r, poz. 73 z 22.II 1947 r, Nr. 19 Dz.U.R.P. / art. 9 /.

Ad II. Jakkolwiek w dołączonym odpisie rozkazu dziennego Nr. 28/43 z daty Oświęcim 23.II 1943 / karta 29 i 30 / wynika , że figuruje tamże nazwisko oskarżonego jako wyróżnionego z powodu przeszkodzenia buntu jeńców względnie więźniów w obozie w Oświęcimiu to jednak Sąd dał wiarę oskarżonemu względnie jego wyjaśnieniom , że on raz zaczepił jakiegoś osobnika w obozie idącego bez znaku , przepisanego przez władze obozowe a nigdy nie zastrzelił nikogo w obozie ani też nie znęcał się nad więźniami , przyjmując , że charakter oskarżonego wyżej ustalony przemawia za prawdziwością tłumaczenia się oskarżonego.

Zachodzi możliwość, że któryś z członków załogi obozu chcąc okazać się gorliwym przed swymi władzami i awansować wykorzystał to zdarzenie wyżej przedstawione przez oskarżonego i opisał to zdarzenie w świetle zamierzonego buntu więźniów , mimo , że w tym wypadku nie mogło być mowy o buncie.

Z braku zatem dowodu w tym kierunku należało oskarżonego uniewinnić z zarzutu , objętego ust. I aktu oskarżenia.

Odnosnie zarzutu należenia oskarżonego do załóg w obozach poza terenem Polski , to Sąd z braku przedstawienia dowodów przez oskarżyciela w kierunku stwierdzenia czy obozy te posiadały taką organizację zbrodniczą jak obozy na terenach Rzeczypospolitej Polskiej . należało uniewinnić oskarżonego z zarzutów odnośnie w tym kierunku.

Orzeczenie o kosztach postępowania odnośnie obciążenia nimi Skarbu Państwa oparto na przepisie art. 581 kpk.

Handwritten signatures:
J. Słowacki
Gulczyński